

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatele **W.– A. R. T.**, zastoupeného JUDr. Milenou Novákovou, advokátkou se sídlem v Českém Krumlově, Rooseveltova 37, za účasti **Finančního ředitelství v Českých Budějovicích**, se sídlem v Českých Budějovicích, Mánesova 3, v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 6. 2004, č. j. 10 Ca 50/2002 – 33,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Podanou kasační stížností se stěžovatel domáhal zrušení rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 30. 6. 2004, č. j. 10 Ca 50/2002 – 33, kterým byly zamítnuty jeho žaloby proti rozhodnutím Finančního ředitelství v Českých Budějovicích ze dne 19. 12. 2001, č. j. 9796/120/2001, č. j. 9795/120/2001 a č. j. 4871/120/2001, jimiž byla zamítnuta odvolání stěžovatele proti dodatečným platebním výměrům Finančního úřadu ve Strakonících ze dne 13. 3. 2001, č. j. 18348/01/105910/2541, č. j. 18347/01/105910/2541 a č. j. 18346/01/105910/2541, kterými mu byla doměřena daň z příjmů právnických osob za zdaňovací období roku 1998 ve výši 235 550 Kč, roku 1997 ve výši 172 380 Kč a roku 1996 ve výši 269 490 Kč.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Podle ustanovení § 102 věta první s. ř. s. je kasační stížnost opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, jímž se účastník řízení nebo osoba zúčastněná na řízení domáhá zrušení soudního rozhodnutí.

Podle § 33 odst. 2 s. ř. s. má způsobilost být účastníkem řízení ten, kdo má způsobilost mít práva a povinnosti, a správní orgán; jinak i ten, komu ji zákon přiznává.

Ze správního spisu vyplývá, že stěžovatel užívá od roku 1995 název W.– R. T. K. v AČR. Při ústním jednání u Finančního úřadu ve Strakonících dne 25. 4. 2000 označil

předseda klubu B. S. tento název za správný s tím, že ke změně došlo koncem roku 1994 z důvodu požadavku Ministerstva školství a Automotoklubu ČR.

Ministerstvo vnitra přípisem ze dne 8. 7. 2005 sdělilo, že subjekt pod názvem W.– R. T. K. v AČR byl samostatně registrován a jde o organizační jednotku Autoklubu České republiky se sídlem v Praze 1, Opletalova 29.

Podle sdělení Autoklubu České republiky ze dne 1. 8. 2005 získal stěžovatel na základě § 6 odst. 2 písm. e) zákona č. 83/1990 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sdružování občanů“) dne 4. 2. 1991 registraci v Československém autoklubu, jehož právním nástupcem je Autoklub České republiky, právní subjektivitu. V roce 1995 byl název klubu změněn z A. W. – A. R. T. na nový a stále platný W.– R. T. K. v AČR.

V registru ekonomických subjektů vedeným Českým statistickým úřadem je v počítačově dostupné databázi organizační jednotka občanského sdružení Autoklub České republiky vedena pod názvem „W.– R. T. K. v AČR“ (IČ 15816575) s datem vzniku 4. 2. 1991. Subjekt s názvem W. – A. R. T. v tomto registru evidován není.

Podle ust. § 18 odst. 1 o. z. mají práva a povinnosti právnické osoby, jimiž jsou podle odst. 2 písm. a) citovaného zákona sdružení fyzických nebo právnických osob. Sdružení fyzických osob jako právnická osoba vzniká v souladu s ust. § 6 odst. 1 zákona o sdružování občanů registrací u ministerstva vnitra. Vznik sdružení, jeho název a sídlo oznámí ministerstvo do 7 dnů po registraci Českému statistickému úřadu, který vede evidenci sdružení.

K pojmovým (identifikačním) znakům právnické osoby, jimiž je tato charakterizována, náleží ve smyslu ust. § 19b o. z. název, který musí být určen při jejím zřízení. V daném případě podal kasační stížnost subjekt pod názvem W.– A. R. T., který není registrován ministerstvem vnitra a ani není veden v evidenci Českého statistického úřadu. Takto označený subjekt není právnickou osobou způsobilou mít práva a povinnosti a nemůže být tedy účastníkem řízení.

Z důvodů výše uvedených Nejvyšší správní soud podle ust. § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost odmítl, protože nedostatek procesní subjektivity je neodstranitelnou vadou řízení, takže v řízení nelze pokračovat.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu